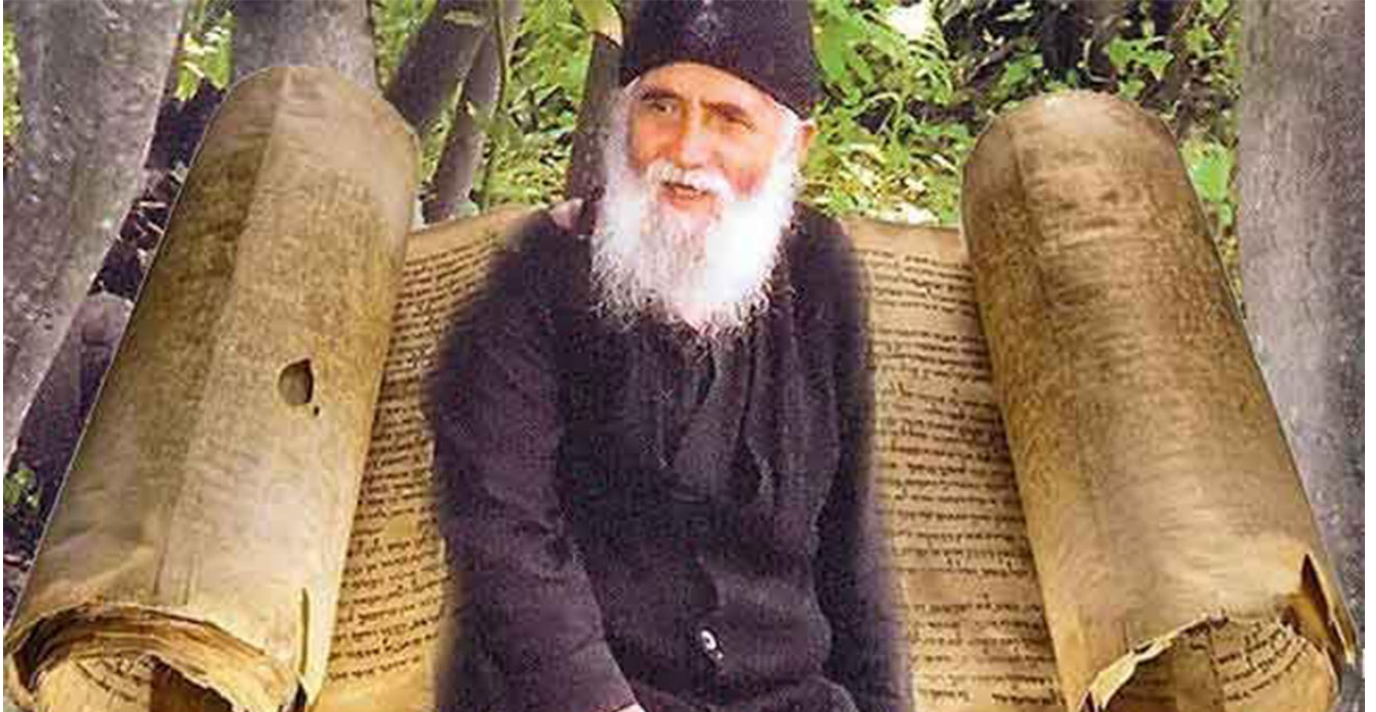

Το να σκεφτόμαστε ορθόδοξα είναι εύκολο, το να ζούμε, όμως, θέλει κόπο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Τὸ νὰ σκεφτόμαστε ὀρθόδοξα εἶναι εὐκόλο•

τὸ νὰ ζοῦμε ὅμως ὀρθόδοξα θέλει κόπο.

Ἰοσίου Παῖσιου Ἀγιορείτου

- Ἄν, Γέροντα, ὁ ἀκροατὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἔχη καλὴ διάθεση;

- ἼΕ, τότε αὐτὸς ἔχει ἤδη τὴν θεία Χάρη, γι' αὐτὸ καὶ ὠφελεῖται. Ἐνας ὅμως ποὺ δὲν ἔχει καλὴ διάθεση θὰ πάρη καὶ θὰ ἐξετάσῃ αὐτὰ ποὺ λέει ὁ ἱεροκήρυκας καὶ δὲν θὰ ἔχη καμιὰ ὠφέλεια. Τὸ νὰ σκεφτόμαστε ὀρθόδοξα εἶναι εὐκόλο• τὸ νὰ ζοῦμε ὅμως ὀρθόδοξα θέλει κόπο.

Μιά φορά ἕνας θεολόγος εἶχε κάνει μία ὁμιλία καὶ εἶχε πεί νὰ πᾶνε νὰ δώσουν αἷμα, γιατί ὑπῆρχε ἀνάγκη. Καὶ πράγματι πολλοὶ παρακινήθηκαν καὶ ἔδωσαν πολὺ αἷμα. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἔδωσε οὔτε μία σταγόνα, ἂν καὶ εἶχε... μπόλικο. Οἱ ἄλλοι τότε σκανδαλίσθηκαν.

«Ἐγώ, τοὺς εἶπε ἐκεῖνος, μὲ τὴν ὁμιλία πού ἔκανα καὶ παρεκίνησα τὸν κόσμον νὰ δώσῃ αἷμα, εἶναι σὰν νὰ ἔδωσα τὸ περισσότερο αἷμα»!

Ἔτσι ἀνέπαυε τὸν λογισμό του. Καλύτερα ἦταν νὰ μὴν ἔκανε τὴν ὁμιλία καὶ ἀθόρυβα νὰ πηγαινε νὰ δώσῃ λίγο αἷμα. Ἡ ζωὴ μετράει.

«Ἐγὼ εἶμαι δεξιός», μοῦ εἶπε ἕνας πού δὲν εἶχε καμμιά σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία. «Ἄμα δὲν κάνῃς σταυρό, τί ὠφελεῖ;», τοῦ εἶπα.. Τὸ χέρι ποῦ δὲν κάνει σταυρὸ τί ὠφελεῖ ποῦ εἶναι δεξί; Σὲ τί διαφέρει ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ ποῦ δὲν κάνει σταυρό; Ἐκεῖνο ἔτσι κι ἄλλιῶς δὲν κάνει σταυρό».

Ἄν ἐσὺ εἶσαι δεξιὸς καὶ δὲν κάνῃς σταυρό, σὲ τί διαφέρεις ἀπὸ τοὺς ἀριστερούς; Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ εἶσαι ἄνθρωπος πνευματικός, νὰ ζῆς κοντὰ στὸν Χριστό, τότε βοηθᾶς καὶ τοὺς ἄλλους.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχη ζωὴ σωστή, τὸ ἔργο του πληροφορεῖ. Σὲ μία πόλη ἦταν ἕνας Προτεστάντης πού ὅλους τοὺς κατηγοροῦσε• τί κληρικούς, τί δεσποτάδες. Ἐκεῖ κοντὰ σὲ ἕνα μοναστήρι ἀσκήτευε καὶ ἕνας μοναχός.

Μιά φορά ρώτησε τὸν Προτεστάντη ἕνας ἄθεος: «Καλά, ὅλους τοὺς δεσποτάδες, τοὺς παπάδες, τοὺς κατηγορεῖς. Γι' αὐτὸν τὸν καλόγηρο τί ἔχεις νὰ πῆς;».

«Αὐτὸν τὸν παραδέχομαι, τοῦ λέει, γιατί διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἄλλους».

Ἔνας πιστός, ὅπου καὶ νὰ ἴναι, πόσο βοηθᾶει, ὅταν ζῆ σωστά!

Θυμᾶμαι, ἕνας γνωστός μου ἀστυνομικὸς ὑπηρετοῦσε στὰ σύνορα. Ἐκεῖ ἦταν καὶ Σέρβοι κομμουνιστές, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πιὸ ἔμπιστους τοῦ κόμματος. Ὅταν ἔρχονταν Σέρβοι παπάδες στὰ σύνορα Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ὁ ἀστυνομικὸς τοὺς φιλοῦσε τὸ χέρι. Οἱ κομμουνιστὲς τὸ πρόσεξαν. Ἕλληνας ἀστυνομικὸς νὰ φιλάῃ τὸ χέρι τῶν Σέρβων παπάδων! Ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση στοὺς κομμουνιστὲς καὶ προβληματίσθηκαν στὸ θέμα τῆς πίστεως.

Πόσο βοηθοῦν αὐτοὶ πού ἔχουν μία θέση, ὅταν κρατᾶνε λίγο! Γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ κοιτάω μερικοὺς μεγάλους νὰ τοὺς δῶ, ὅταν ἔρχονται, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσω, γιατί αὐτοὶ μπορεῖ νὰ βοηθήσουν πάρα πολὺ μὲ τὸ παράδειγμα.

Νά, ἕνας στρατάρχης πού γνωρίζω, εἶναι παράδειγμα. Καί, ὅ,τι κάνει, τὸ κάνει ἀπὸ μέσα του μὲ τὴν καρδιά του• δὲν τὸ κάνει ἐξωτερικά. Οἱ ἄλλοι πού τὸν βλέπουν προβληματίζονται καὶ βοηθοῦνται.

Παλιὰ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου εἶχαν ἀρχές, πίστευαν. Ξέρετε τί εἶχε πεῖ μία ἀρχόντισσα σὲ κάποιον βουλευτὴ σὲ μία πόλη; Εἶχε πάει μὲ τὸν σύζυγό της τὴν περίοδο τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταύγουστου σὲ ἕνα γεῦμα καὶ εἶχαν ἐκεῖ ψάρια, κρέατα... Αὐτὴ δὲν ἔτρωγε, γιατί νήστευε.

Τὸ πρόσεξε ὁ βουλευτὴς καὶ τῆς εἶπε: «Ἀσθενεῖς καὶ ὀδοιπόροι νηστεία δὲν κρατοῦν».

«Ναί, ὀδοιπόροι μὲ ρόδες!» τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη καὶ δὲν ἄγγιξε τίποτα ἀπὸ τὰ ἀρτύσιμα.

Στὸ γεῦμα ἐν τῷ μεταξὺ ἦταν καὶ ἕνας κληρικὸς πού τοὺς προσφώνησε: «Μεγάλη μου τιμὴ πού βρίσκομαι μαζί σας κ.λπ.», ἔλεγε-ἔλεγε ἕνα σωρὸ ἐγκώμια. Ὅποτε τὸν διέκοψε ὁ ἄντρας τῆς ἀρχόντισσας καὶ τοῦ εἶπε:

«Μὴ πεποιῖθατε ἐπ’ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία!». Γιατί ἐκεῖνος πῆγε νὰ τοὺς κολακεύσῃ. Ἄλλοτε πάλι εἶχε πεῖ αὐτὴ ἡ ἀρχόντισσα σὲ ἕναν καθηγητὴ Θεολογίας:

«Μὴν κοιτᾶτε λεπτομέρειες καὶ κόβετε στὶς ἐξετάσεις τοὺς παπάδες. Κοιτάξτε νὰ τοὺς περνᾶτε, γιατί οἱ ἐπαρχίες δὲν ἔχουν παπά!». Θέλω νὰ πῶ ὅτι παλιὰ οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἦταν παράδειγμα γιὰ τὸν λαό.

Αὐτὸ πού θὰ βοηθήσῃ θετικὰ τοὺς ἀνθρώπους σήμερα εἶναι τὸ παράδειγμά μας τὸ χριστιανικὸ καὶ ἡ ζωὴ μας ἡ χριστιανικὴ. Τοὺς Χριστιανοὺς πρέπει νὰ τοὺς διακρίνῃ ἡ πνευματικὴ λεβεντιὰ καὶ ἡ ἀρχοντιὰ, ἡ θυσία. Γι’ αὐτὸ λέω στοὺς λαϊκοὺς:

«Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Χριστό, νὰ ἔχετε ταπεινὴν καρδίαν, νὰ κάνετε τὸ καθῆκον σας καὶ ὁ Χριστὸς θὰ προδώσῃ τὴν ἀρετὴν σας στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων».

Ἡ ἀρετὴ ἔχει τυπικὸ νὰ προδίδῃ τὸν ἀνθρώπο, ὅπου κι ἂν βρίσκεται αὐτός. Ἀκόμη καὶ νὰ κρυφθῇ, καὶ νὰ ὑποκριθῇ μὲ τὴν διὰ Χριστὸν σαλότητα, ἡ ἀρετὴ θὰ τὸν προδώσῃ, ἔστω καὶ ἀργότερα, καὶ ὁ ἀποθηκευμένος τοῦ θησαυρός, πού θὰ ἀνακαλυφθῇ τότε μαζεμένος, θὰ βοηθήσῃ πάλι πολλὰς ψυχὰς• ἴσως τότε περισσότερο.

**Από την επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Κηφισιάς,
Αμαρουσίου και Ωρωπού**